

Къде ми е лятото

Автор: Валентина Костова

Потребител: smile1

Живея със семейството си във Варна.

На 54 години.

Поезията ми е най-приятното хоби,но не се занимавам професионално с това.Първите си стихчета написах на 12 години, но тогава не ги взех на сериозно.

Обичам да чета поезия, най-вече детска и любовна лирика.Любими автори са ми, Дамян Дамянов и Петя Дубарова.Разбира се и още няколко, от съвременните.Освен това, съм впечатлена, от много нови, доста стойностни такива.

Чакаш ли още

Отново ме чакаш до старата буна,
косите ми роши летният бриз,
с очи усмихнати ще ме целунеш -
аз обич съм твоя - ти моят каприз.
Ще тичам отново по онази пътека,
по която вървахме преди много лета,
на пясъка златен ще стъпя полека,
на ръце ще ме вдигнеш, а аз ще летя.
Отново сърца на брега ще чертаем,
ще гали краката ни бяла вълна,
за следващо лято нека мечтаем -
ти чакаш ли още - аз идвам сега!

Песен за двама

Ела, настигни ме,
аз бавно ще тичам,
ще гледам през рамо
дали си до мен.
В очите ми виж -
и аз те обичам,
в тях има смешинки
от светлия ден.
Не може да бъде
"последната есен",
човек е до край
с горещо сърце!
Не грях,
а любов е твоята песен -
стигни ме!
Вземи ме,
с любящи ръце!

Заваля

Заваля и изплака душата ти топлият дъжд,
бисерни капки на капа по цветна дъга.

Погали очите ми като нежна ласка на мъж,
претъркули сълза, бавно на устните спря.

Полудя и разроши косите ми морският вятър,
напомни ми нашите огнени вечери.

Избърса сълзата. И под небесния шатър
прошепна словата ти, с обич изречени.

Твоя мисъл

И не вървя по напукани кестени -
като пух от глухарче летя,
персеиди в очите ми блеснали -
вишнев цвят в разпиляна коса.
Не стъпвам с нозе наранени -
бяла птица над цветни поля,
твоя мисъл, и нежно видение -
приюти я, при теб долетя!

Очите на пролетта

Хайку - 3

слънчево зайче
изкъпано в кехлибар -
моите очи

удавих поглед
в дълбоките води
на езерото

розов цветопад
заля нашите очи -
цветни потоци.

Още на нея приличам

Пак босонога
към тебе ще тичам,
пак ще съм с онзи
цветен венец,
с който тогава
с любов ме накичи,
и устни ме милна -
летен ветрец.
Пак ще съм твоето
мило момиче,
дето от спомен
чак да боли,
виж как на нея
още приличам,
даже със тези
побелели коси.

Вдишай ме

Вдишай ме -
полъх в нощта ти омаен,
аромат от цъфнала
вишна на двора,
в тази нощ,
любовта е безкрая,
не с устни,
с топъл дъх ще говоря.

Прегърни ме -
гърдта ти ридае,
сладка болка,
попила в душата,
ще ме имаш
като нежна омая,
като слънце
погалило сутрин тревата.

Търсехме обич

Цяла нощ рисувахме обич и страст,
имахме нужда от своите мисли и време,
градихме замъци от нежност за нас-
да Я намерим чакахме-в ръце да Я вземем,

да гребем с шепи - бяхме доволни
шепнехме тихо, с устни, без глас,
струни докоснати душите ни болни,
търсехме обич- попаднахме в Нейната власт.

Целувка под дъжда

Ще тичам боса под дъжда,
с чадър и шапка на райета,
и рокля синя на цветя,
по-синя даже от небето.

Ще шляпам с босите крака,
дъждът по челото ще ме целува,
с ръка във твоята ръка -
недей от него да ревнуваш!

На пътя старата бреза,
за поздрав тихо ще помага,
две мокри, палави деца -
в дъжда ще се целуват плахо...

Къде си лято

От мен ли се скри усмихнато лято,
дяволито зад хълма намигаш напук,
но ето го слънцето по цигански златно,
все още смешинки посява ни тук.
В морето оглежда се, усмихва се палаво,
закачливо наднича зад облакът син,
сякаш детенце е пакост направило,
скрито виновно зад старият скрин.
Ще чакам да дойдеш отново усмихнато,
с усмивка на влюбено, младо момче,
с чар на девойка нежно притихнала,
с чуруликане весело на сиво врабче.

Ще те обичам по много

Ще те чакам до прозореца, от мъка ще вия...
и ще светя - нали съм твоето пламъче жарко -
твоето бяло момиче, като бяла, тиха магия,
ще те обичам по много - не мога по малко!
И вали без да спира, дъждът пак се стича
по стъклата, сякаш плаче от мъка света -
аз не плача, нали съм твоето мъжко момиче,
което те чака до съмнало с малко тъга.
Ще дочакам до утрото, с насълзени очи
гледам към пътя всеки миг да се върнеш,
ще ти разкажа всичко - моите скрити мечти,
и ще чакам с цялата обич да ме прегърнеш!

Вдишана страст

Да се плъзна по теб,
сребърен лъч от луната,
отразен в мокър поглед -
страст персеидена.
В света ти да вляза,
плаха кошута в тревата
с нежност нагазила -
феерично невидима.
Всяко кътче от теб,
непознат кът от рая,
попил моята влага -
безценно живителна.
Тишината да вдишам,
мелодия лунна в безкрая,
синя мъгла -
танц в тишината пленителна.

Пощурели деца на нощта

От обич прелях в очите ти -
на малки сълзи,
и се стекох по миглите.
Смълчано е и морето
и водата му още спи.
Чуваш ли?
С изгрева прелитат гларуси
парцаливи ята,
като моите мисли
кресливо объркани -
пощурели деца на нощта!

Ти никога не си ми късал цвете

Ти никога не си ми късал цвете
и никога очите ми не си целувал,
дори не си държал ръцете ми,
не си ме милвал, не си ме и сънувал.
Ти никога при мен не си се връщал,
не си се вглеждал в моите зеници,
единствено в мечти си ме прегръщал,
и сам си плакал тихо под звездите.
Ти погледа ми никога не срещна,
вкуса на устните ми не усети.
Зората с мене сутрин не посрещна...
Ти никога не си ми давал цвете!

Омайниче

В залезът си ме изпяваш-
стон на влюбена цигулка,
във сънят ти се явявам
малка, есенна светулка.

Нощем в тъмното ти светя-
радост съм ти за очите,
светла обич - нежно цвете
съм закичила в косите.

Сладка вечерна омая-
вино съм в нощта пенливо,
две луни в очите паля-
сто съзвездия красиви.

Обичай ме по цигански

Аз знам,
че обичаш, когато вятър в косите ми пее,
когато гали лицето ми, като трева некосена,
светулки в очите ми с любов да посееш,
но не искай никога да остана до теб примирена!
Аз знам,
че искаш да остана твоето цвете красиво,
да се сгуша в теб до камината тихо и есенно,
да те сгрея с усмивка и с дъх на вино пенливо.
Всъщност...
обичай ме по цигански - буйно и весело!

- Чакаш ли още - стр. 3
Песен за двама - стр. 4
Заваля - стр. 5
Твоя мисъл - стр. 6
Очите на пролетта - стр. 7
Още на нея приличам - стр. 8
Вдишай ме - стр. 9
Търсехме обич - стр. 10
Целувка под дъжда - стр. 11
Къде си лято - стр. 12
Ще те обичам по много - стр. 13
Вдишана страст - стр. 14
Пощурели деца на нощта - стр. 15
Ти никога не си ми късал цвете - стр. 16
Омайниче - стр. 17
Обичай ме по цигански - стр. 18

